

MERHABA CÜMLETEN

Ekim 21. Hücreme güneş vuruyor. Saat 15.00. Buraları planlayanlar güzel planlamış! Güneşe de hasret hücreler...

Bir bir geliyor dostlar, mektuplarla, kitaplarla... Görüşmek yasak, ağır terör suçlusuyuz ne de olsa. Ama istenince ulaşmanın binbir yolu varmış... Derlerdi inanmazdım.

Kelebek gibi avucuma geliyor sevdiklerim. Dokunamıyorum, yanağım yanaklarına dokunamıyor, sesimi seslerine katamıyorum...

Ama onlar geliyorlar hücreme, kimisi anam gibi, battaniyemi üstüme örtüyorlar: *"Aman üşüme ha!" "Aç mısın?"* gözleri buğulu anam gibi bakıyorlar... O sisten dumandan nasıl gözüküyorum bilemem, ama kuşkuyla endişeyle baktıklarını görüyorum.

Tutukluyuz, biraz esir, daha çok eksikli... Yemek içmek gırla, patatesin bin bir halini tanıdık bir ayda... Bu patates ne mahir bir şeymiş a canım, ne katsan yemek oluveriyor. Hatta doğranma şekli bile farklı isimle süslüyor soframızı. Hele bir de pilav takıntıları var, bulgur akraba gibi, haftada iki sefer yerini pirince bırakıyor, ama en sadık dostumuz bulgur ve patates!

Kahvaltı için verilenler, her gün esir düştüğümüzün ifşası gibi. Birer adet sallama çay, adam başı üçte ikisi çekirdek olan 15 adet zeytin (çocukken elime geçseydi, mahallede cam komazdım, iyi sapan mermisi olurlardı...)

Kantinde de aynısını bulmuşlar onu satıveriyorlar. Zeytin ülkesi yurdumda zeytine hasretiz anlayacağınız...

Yumurta yasak buralarda. Bari kantinde satın, o da yok...

Avrupa'da her ülkenin sevindirir olduğu bir fabrika, sanat, kültür var. Bizim böbürlendiğimiz, Avrupa'nın en büyük hapishanesini Silivri'ye yapmış olmamız. Çünkü böyle kalkınıyor bizde ufak kasabalar.

Ya askeri birlik gönderiyoruz. Ya yatılı mektep; şimdilerde üniversite açmak moda oldu. Bakkal, berber, fırıncı böyle kalkınıyor. Bakın dün gazeteler yazmış Ergenekon bereketi; *"Bir köfteci tam 700 porsiyon köfte satmış!"* Çaktık işte, kalkınma dediğin böyle olur!

Laf Ergenekon'dan açılmışken size bir fıkra anlatayım gülüverin.

Bundan 30 yıl önce, açık hava sinemaları olurdu Anadolu illerinde.

Bir gün Antep'te benim gibi yaşını almış biri de sinemaya gider. Sinemada heyecanlı bir kovboy filmi oynamakta.

Malum açık hava sinemalarında tahta sandalyeler olurdu. Oturuyor amcam sırasına (sandalyesine), arkadan 4-5 yeni yetme... Film heyecanlandıkça, gencin teki ayağını amcamın sandalyesinde oynatmaya, kanırtmaya başlıyor. Yaşlı amca kendini kurtaramıyor bir türlü. Neyse ara olunca dönüyor azgın gençlere: *"Yorum senin ayak kaç numara?"*

- Niye sordun amca, 42 numara!

- Zorlama yorum, benim gö(z) 40 numara girmez, girdiremezsin! Diye tatlı sert uyarıda bulunuyor.

- Şimdi beni de Ergenekon'a sokmaya çalışıyorlar, vallahi şaşkınım; ne diyeceğimi de bilmiyorum.

Neyse geç bunları, dönüyorum hücreme, eskiden mahpushanede çeşme olurdu, şimdi ne gezer... Şimdi mahpushaneye yerleşke diyorlar, zira 1000 dönüm alanda, lojmanı bile var. Mahkemesi eksikti, onu da çakıverdiler, gerçi içi *"asrın davasına"* uygun değil, ama olsun biz idare etmesini biliriz.

Biz kanaatkâr insanlarız; baksana derin devletimizin düzensiz belgeleri ne menem bir şey olduğu bilinmeyen birinden çıktı. Heyhaaat!.. Devlete bak, derinliğine bak! İslamcı geçinen basın gurubuna bak! Ne yaman düşmanlaşmışlar. Meğer hepsinin derin duygularında savcılık varmış! **Apo** için çıkarılan 'hır'ı bile Ergenekon'a yazdılar. Bu kadar zekiydiniz de şimdiye kadar nerdeydiniz birader?

Yoğurttan cacık yapma sizin marifetinizdir, kontrayı da aklamak için elinizdeki meyveyi, sütü üzerine boca edin ki temizleyesiniz. Siz *"asrın çamaşırcısı"* olacaksınız... Haydi az kaldı, bravo!

Gelin sevdiklerim, fısır fısır konuşalım, mektuplar, şiirler, kitaplarla gelin...

Dalınca bana, kendinizi bulma biraderim... Kimseyi de...